

lão Hoàng, tổng giám đốc mật vụ miền Nam, cũng không thể hoạt động rào riết, sợ bại lộ.

Tuy nhiên, chúng ta có thể tin chắc rằng nguyên nhân của thất bại là Lão Hoàng. Vàng, lão Hoàng... Công lao của trú sứ Sài Gòn thành đã trắng xe cát là do lão Hoàng ác ôn, mặc dầu nhân viên của chúng ta đã tận tình hoạt động...

Tướng H. xoa tay, mặt hơi cau lại :

— Đồng chí Trần quốc Hoàn sai rồi.

Họ Trần giát nẩy người :

— Thưa, tôi chỉ thuật lại theo báo cáo của trú sứ Sài Gòn.

— Ai là giám đốc trú sứ ?

— Thưa, đồng chí Minh Ngọc.

— Anh chàng làm nghề chủ xa lông xe hơi ấy à ?

— Thưa vâng. Trước khi gửi điện vào Nam tiến hành kế hoạch Đại tây dương, tôi đã trình lên trung tướng, và trung tướng đã đồng ý lưu nhiệm Minh Ngọc ở chức vụ giám đốc trú sứ.

— À, à, tôi nhớ ra rồi. Hắn hoạt động ra sao ?

— Khả đặc lực.

— Khả đặc lực là như thế nào ?

— Thưa, trong vòng 3 tháng nay, trú sứ Sài Gòn đã hoàn thành được hai công tác quan trọng. Thứ nhất, theo dõi mọi hoạt động của Z.28. Thứ hai, bố trí đầy đủ ngày 8-12. Tuy chưa đạt được kế quả, trú sứ cũng đáng được khen ngợi. Thưa, trong nghề điệp báo, thành bại là thường, thua keo này chúng ta bày keo khác. Nếu tôi không lầm, thì có lẽ vì vậy mà trung tướng ra lệnh thi hành kế hoạch Thái bình dương.

Trung tướng H. cười gằn :

— Phải, đồng chí nói đúng. Trong nghề điệp báo, thành bại là thường, thua keo này chúng ta bày keo khác. Nhưng đồng chí quên rằng từ nhiều tháng nay, chúng ta chỉ bại mà chưa bao giờ thành. Bại một giây liền tiếp, khiến trung ương Mạc tư khoa phải sốt ruột và trở nên nóng nảy... Đồng chí còn quên điều khác, một điều tối hệ cho sự tiến hành công tác : ấy là sự dứt khoát tinh cảm, sự vô tư trong việc làm chuyên môn...

Sở dĩ đồng chí bào chữa hùng hồn cho sự thất bại của giám đốc trú sứ Minh Ngọc vì hắn là đàn em trung thành, đàn em ngoan ngoãn, đàn em xuân động của đồng chí. Biết hắn bất lực mà đồng chí không muốn loại trừ, vì đồng chí còn nặng tình cảm cá nhân, tình cảm tiêu tư sản sai lầm... Đồng chí nghĩ sao ? Đồng chí biện hộ đi, tôi sẵn sàng nghe...

Trần quốc Hoàn cúi gằm mặt xuống bàn. Trung tướng H. lại giục, giọng gay gắt :

— Tôi cần đồng chí trả lời rõ ràng câu hỏi sau đây : Minh Ngọc là tay chân thân tín của đồng chí phải không ?

Trần quốc Hoàn thở dài sườn sượt :

— Thưa phải. Tôi thú nhận là đời khi có mèm yếu với thuộc viên. Song le, tôi hoàn toàn tin tưởng là Minh Ngọc không phản phé. Minh Ngọc là đảng viên tuyệt đối trung thành.

— Trung thành, trung thành, trung thành... đồng chí nhai đi nhai lại hai tiếng cũ rích này hàng chục lần trước mặt tôi rồi. Trung thành là điều kiện cần thiết, nhưng trong nghề điệp báo

hiều khi nó biến thành điều kiện không cần thiết. Đảng chúng là đồng chí đang dang dướì quyền một số lớn nhân viên phản phé. Trong nghề điệp báo, chỉ có kết quả mới đáng kể. Chúng ta không cần biết những kẻ giúp đạt tới kết quả là ai, là đồng chí trung kiên tuyệt đối về phương diện chính trị, hay là cựu nhân viên của địch, hay là nhân viên nhậi trùng, hay là con cờ của địch nữa.

— Thưa, Minh Ngọc là đảng viên tuyệt đối trung thành...

— Khô quá, đồng chí điên rồi... Hẳn trung thành hay phản phé, tôi không có thời giờ nghĩ đến. Tôi chỉ nghĩ đến kết quả mà thôi. Mà kết quả thì tôi phải nói là hoàn toàn bết bát. Trong báo cáo, hẳn cố gắng che dầy sự thất với hy vọng được lưu nhiệm lại ở Sài gòn. Có lẽ đồng chí chưa biết rằng giám đốc trú sứ Minh Ngọc rất muốn ở lại miền Nam.

Nguyên/nhân là đàn bà. Phải, một người đàn bà khá đẹp. Vì đàn bà, Minh Ngọc hoạt động kém sắc bén.

Trần quốc Hoàn vụt dầy, hai tay giơ lên trời, như muốn phàn vua :

— Chết tôi rồi...

Giọng tướng H. vẫn không thay đổi :

— Chưa hề gì đâu, đồng chí đang còn sống. Sở dĩ tôi nói rõ chi tiết là để từ nay về sau đồng chí thận trọng thêm nữa đối với thuộc viên. Trong vòng 3 tháng qua, tiểu tổ kiểm gián của tôi đã phúc trình đầy đủ về hoạt động của trú sứ Sài gòn do Minh Ngọc điều khiển.

Trên thực tế, Minh Ngọc chưa phạm lỗi lầm

nào nghiêm trọng, ngoại trừ lỗi lầm đằm mê. Dầu sao tôi cũng sẵn sàng tha thứ vì hẳn còn trẻ, vợ con lại ở xa.

Trần quốc Hoàn thở phào khoan khoái :

— Đa tạ đồng chí trung tướng.

Dường như không nghe lời nói cảm ơn của Trần quốc Hoàn, trung tướng H. chậm rãi cúi xuống tập hồ sơ mỏng vừa mở ra trên bàn. Tướng H. cầm một tờ giấy lên đọc sơ qua rồi đồng dặc :

— Thất bại là mẹ thành công, tôi hợp toàn thể ở đây đêm nay là để rút ưu khuyết điểm của kế hoạch Đại tây dương. Nhân xét một cách rộng lượng thì trú sứ Minh Ngọc đáng được khen ngợi vì đã đề nghị Trung ương dùng nữ bác sĩ Như Luyến làm cái mồi để lôi kéo điệp viên Z.28. Tuy nhiên, chúng ta cũng đừng quên rằng địch đã đi giày vào gan ruột trú sứ Minh Ngọc từ đầu đến cuối.

Phải, từ đầu đến cuối, lão Hoàng đã thấu rõ kế hoạch ám sát của chúng ta.

Bờ hơi rí dầy trán, Trần quốc Hoàn dựa lưng vào thành ghế, ra vẻ mỏi mệt. Những lời tiết lộ gần như kết tội của tướng H. làm hẳn đau buốt đến óc như bị người đóng đinh vào màng tang. Thưa lệnh Smerch, hẳn đã dịch thân theo dõi việc thi hành kế hoạch ám sát, dịch thân kiểm soát hành động của trú sứ Minh Ngọc.

Căn cứ vào báo cáo từ Sài gòn gửi về, hẳn có thể đoán chắc là Phán gián miền Nam mù tịt. Nhưng tướng H. đã xác nhận ngược lại. Trần quốc Hoàn không thể chống cãi vì lẽ tướng H. đã có một hệ thống lấy tin đặc biệt của Smerch, song song với trú sứ Minh Ngọc. Hệ thống này có nhiệm vụ

kiểm tra tin tức do trú sứ thu lượm, kiểm tra hành kiểm và căn cước các nhân viên của trú sứ.

Giới nhân viên KGB và GRU thường mệnh danh hệ thống kiểm tra kín đáo và đặc lực này là « con dao máy », vì nó chém phạt vào cổ lúc nào không biết. Con dao máy quái ác đã rơi giữa gáy trú sứ Minh Ngọc...

Giọng tướng H. vẫn tiếp tục đều đều :

— Lão Hoàng đã thấu rõ kế hoạch ám sát của chúng ta từ đầu đến cuối. Nguyên do là vấn đề nhị trùng. Lão Hoàng đã cài nhị trùng trong tổ chức của chúng ta.

Hai người đàn bà cùng giết mình một lúc. Trần quốc Hoàn bắt giác nhìn họ bằng cặp mắt nửa sáng sủa, nửa buồn bực.

— ...Đúng ra, chúng ta đã cài nhị trùng trong sở Mật vụ của Lão Hoàng, song lão Hoàng khôn ngoan quật lại, dùng gậy ông đập lưng ông. Chúng ta đành nhìn nấp được nhị trùng, ngờ đâu đã làm cở ngon cho lão Hoàng... Sự ngu xuẩn của trú sứ Minh Ngọc đã giúp mật vụ miền Nam ung dung ngồi mát ăn bát vàng.

Nguồn gốc của câu chuyện xảy ra cách đây khá lâu. Một nhân viên của Quốc tế Tinh báo Sở⁽¹⁾, biệt phái sang GRU, giả trang làm nữ gia nhân cho gia đình của bác sĩ Túc Lăng, chuyên viên nguyên tử người miền Nam, phục vụ tại Mỹ quốc. Hẳn các đồng chí chưa quên Như Luyện là vợ góa của Túc Lăng.

(1) Quốc tế Tinh báo Sở là cơ quan điệp báo chính thức của Trung hoa cộng sản.

Túc Lăng chết, Như Luyện mang con và nữ gia nhân, đổi tên bà Ngọc về Sài Gòn, công sự trong trung tâm nguyên tử thí nghiệm Thủ Đức, cách Sài Gòn 15 cây số.

Ko-băng hợp tác với bà Ngọc, đề tặng ta Như Luyện lấy tài liệu bí mật. Nhưng Văn Bình đã nhảy vào vòng chiến và đánh bại nhân viên của chúng ta.

Kết quả là Ko-băng bị hạ sát, bà Ngọc bị bại lộ và bắt giữ trước giờ lên phi cơ thoát khỏi Sài Gòn. Văn Bình thỏa thuận trả tự do cho bà Ngọc, đổi lấy danh sách cảm tình viên và hoạt động viên của chúng ta tại miền Nam Việt nam, và bà Ngọc đã bằng lòng.

Đĩ nhiên, bà Ngọc chỉ trao tài liệu giả.

Mục đích của Văn Bình là mượn tay chúng ta để giết một nhân viên tin cậy. Hơn ai hết, y biết đó là tài liệu giả. Hẳn giả vợ đại dột trả tự do cho bà Ngọc vì biết rằng một trong hai nhân viên của lão Hoàng hiện diện khi bà Ngọc bị bắt là nhân viên nhị trùng của ta. (1)

Tên hân là Đàm Huân.

Hai tiếng Đàm Huân rền vang bên tai Trần quốc Hoàn như thanh âm kinh khủng của súng cối 81 li. Kỷ niệm lưu lại nhiều vết tích nhất trong thính giác hân là tiếng súng cối 81 li trong trận đánh úp Bắc Kan làm hân suýt tan thành tro bụi.

Đêm ấy - cũng một đêm lạnh cuối đông đầy mưa phùn rét mướt, và phong cảnh u uất như đêm

(1) mọi chi tiết của sự này, được tường thuật trong Một vụ đánh cắp tài liệu nguyên tử, đã xuất bản, Tân Quang, 54 Lê Văn Duyệt, tổng phát hành.

nay - hẳn đang chộp mắt trong tổng hành doanh kháng chiến sau phiên họp dài lê thê thì súng nổ vang từ phía. Đặc biệt là súng cối. Đạn 81 li nổ oang oác, ầm ầm, lnh lnh trên không, dưới đất, bên tả, bên hữu, ở đâu cũng nghe tiếng súng, ở đâu cũng thấy người chết. Trận đột kích Bắc kạn lưu trong lòng hẳn một ấn tượng không thể nào mất được. Ấn tượng ghê gớm ấy bỗng thức dậy với hai tiếng Đàm Huân.

Đàm Huân là một trong những điệp viên khôn ngoan và hữu hiệu nhất của trú sứ Minh Ngọc. 10 năm trước, chính Trần quốc Hoàn đích thân lựa chọn Đàm Huân trong số các ứng viên do trú sứ đệ trình. Đàm Huân được kết nạp vào tổ chức vì hội đủ điều kiện an ninh. Hẳn là con trai duy nhất của một gia đình thương gia di cư năm 1954 sau hiệp định Giơ-neo. Hẳn lại là tín đồ công giáo ngoan đạo.

Nghĩa là hẳn thuộc thành phần được mật vụ miền Nam tin cậy. Theo thói quen, thể thức điều tra lý lịch được giảm xuống mức tối thiểu đối với ứng viên di cư từ miền Bắc tới, đặc biệt là tín đồ các tôn giáo. Mật vụ Sài Gòn lại thường tuyển chọn điệp viên trong các gia đình viên chức và thương gia mà họ cho là khó bị cộng sản tuyên truyền.

Thế mà Đàm Huân lại lọt vào vòng kiểm soát chặt chẽ của trú sứ KGB.

Từ Hà nội, Trần quốc Hoàn ra lệnh cho trú sứ vận dụng mọi thủ đoạn và phương tiện để dang hiến Đàm Huân cho mật vụ Sài Gòn. Đàm Huân được nâng đỡ để lần lượt trèo từ trung học lên đại học. Ở Văn Khoa, hẳn hoạt động mạnh mẽ

trong các cơ sở chống Cộng. Và dĩ nhiên là hẳn được tổ chức tìm mầm non của Mật vụ để y.

Một thời gian sau, hẳn gia nhập mật vụ và theo học khóa huấn luyện cơ bản. Tốt nghiệp ưu hạng, hẳn được phục vụ trong ngành an ninh. 18 tháng sau, Đàm Huân tham dự huấn luyện trung cấp. Tuy là biên tập viên Công an, hẳn là nhân viên mật vụ chính thức của ông Hoàng.

Nhiều lần, Đàm Huân làm tròn công tác do Sở mật vụ giao phó. Dần dà, hẳn được tin nhiệm và cất nhắc. Vì vậy, hẳn được biệt phái để hoạt động dưới quyền Z.28 trong vụ triệt tiêu K -băng và bắt giữ bà Ngọc. Trần quốc Hoàn dinh ninh Đàm Huân là nhân viên nắm li không hề bị ngờ vực. Sự thật do tướng H. tiết lộ đã làm hẳn vô cùng sửng sốt.

Trung tướng H. nhìn Trần quốc Hoàn, trên miệng nở nụ cười trác ần :

— Đồng chí không ngờ Đàm Huân là nhị trùng của địch phải không ? Đó là sự thật, sự thật trăm phần trăm, đã được Smerch phối kiểm chu đáo. Nếu hẳn trung thành với ta vì gái đẹp, thì gái đẹp cũng đã sui hẳn bỏ ta mà trung thành với địch. Tướng hẳn còn một lòng một dạ như xưa nên Minh Ngọc dùng hẳn để theo dõi Như Luyện và Văn Bình. Về tình chung Minh Ngọc lạy ông tôi ở bụi này... Kế hoạch Đại tây dương bị thất bại là chuyện dĩ nhiên. Đến đây các đồng chí đã hiểu tại sao tôi không chấp thuận việc hạ sát Như Luyện.

Là vì tôi cần một thời gian nữa để thử lại đáp số bài toán. Bài toán về thái độ hàng hai nguy hiểm của Đàm Huân và thái độ xuân động cũng

nguy hiểm không kém của giám đốc trú sứ Minh Ngọc. ✓

Đồng chí Trần quốc Hoàn đại diện cho Trung ương đề điều khiển trú sứ Minh Ngọc phải chịu trách nhiệm. Tôi đã gặp Thủ tướng và đại tướng Tổng tư lệnh, và cả hai đều yêu cầu tôi nhân nhượng đối với đồng chí. Xét ra từ trước đến nay đồng chí chưa phạm lỗi lầm nghiêm trọng nên tôi sẵn lòng xếp bỏ vụ này.

Tuy nhiên, nội đêm nay, đồng chí phải thi hành khẩn lệnh sau đây: triệu hồi Minh Ngọc và toàn thể nhân viên nòng cốt của trú sứ về Hà nội. Minh Ngọc sẽ phải trả lời trước tòa án đặc biệt. Riêng với Đàm Huân, hình phạt tối đa sẽ được áp dụng.

Tử hình. Tử hình... Tôi giao nhiệm vụ thi hành bản án tử hình cho đồng chí.

Trần quốc Hoàn tái mặt, giọng mất hẳn bình tĩnh:

— Tuân lệnh trung tướng.

Nói đoạn, Trần quốc Hoàn định đứng dậy. Song tướng H. xua tay:

— Thong thả. Đồng chí cần ở lại một lát nữa. Công việc thanh toán bất lực và phản động nội bộ đã xong. Giờ đây chúng ta bàn luận về kế hoạch Thái bình dương. Cũng như kế hoạch Đại tây dương, kế hoạch này nhằm loại trừ điệp viên Z.28 của địch. Duy khác một điều là lần trước chúng ta mượn nhan sắc của một nhân viên miền Nam để giải bày hẳn lần này chúng ta hoàn toàn làm từ A đến Z. Chúng ta sẽ tạo ra cái mới, tạo ra điều kiện để lời hán vào cam.

Và lần này các đồng chí sẽ yên tâm. Vì nhất định chúng ta sẽ thành công.

Các đồng chí đều là chuyên viên lão luyện trong nghề, tuy nhiên nói như vậy không phải là chúng ta không cần học thêm nữa. Nghề thầy thuốc là một nghề tế nhị và khó khăn, học đến bậc đại cũng còn dốt, nghề điệp báo lại tế nhị và khó khăn gấp nghề thầy thuốc trăm lần. Vì vậy, tôi cần thảo luận với các đồng chí về một vài điểm lý thuyết. Tuy là lý thuyết sơ đẳng, mọi nhân viên tập sự đều thuộc lòng, nó lại rất quan trọng.

Học nhập môn về khoa theo dõi kẻ tình nghi, và nhất là khoa ám sát, các đồng chí còn nhớ rằng địch được so sánh với con thú trong rừng rậm còn ta là thợ săn. Đối với thú thường, thợ săn cũng phải thận trọng, huống hồ đây là thú dữ nhất thế giới, chỉ sêngh một phần trăm giây đồng hồ là nó có thể quật ngược tình thế.

Điệp viên Z.28 của mặt vụ miền Nam có thể được ví với con thú độc nhất vô nhị này. Xuyên qua những thất bại đã qua, tôi thấy rằng dùng đàn ông khó thể hạ sát được hẳn.

Nếu không đồng chí nào phản đối, tôi đề nghị dùng nữ nhân viên để thực hiện kế hoạch Thái bình dương.

Trung tướng H. ngưng nói, và phóng mắt quanh bàn. Toàn thể đều im thin thít.

Tướng H. dịu giọng:

— Yêu cầu các đồng chí góp ý kiến. Tôi là cái bộ óc cấp, nhưng từ 5 năm nay, Smerch đã áp dụng đường lối lãnh đạo mới: ấy là bàn cãi từ mả trước khi tiến hành kế hoạch, cấp trên phải